

Bruksela, 24 lipca 2018 r.
(OR. en)

11417/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0294 (NLE)

COEST 162

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	24 lipca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	JOIN(2018) 24 final
Dotyczy:	Wspólny wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument JOIN(2018) 24 final.

Załącznik: JOIN(2018) 24 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 24.7.2018
JOIN(2018) 24 final

2018/0294 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdzańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony, w odniesieniu do planowanego przyjęcia zalecenia nr XX/2018 dotyczącego przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie i współpracy UE–Azerbejdżan

Celem Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony („Umowa”) jest zapewnienie odpowiednich ram dla dialogu politycznego i współpracy między stronami, umożliwiających rozwój stosunków politycznych. Umowa weszła w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

2.2. Rada Współpracy

Mając na uwadze realizację celów przedmiotowej Umowy, Rada Współpracy bada wszelkie istotne kwestie związane z Umową, jak również wszelkie inne kwestie dwustronne lub międzynarodowe leżące we wspólnym interesie. Rada Współpracy może formułować odpowiednie zalecenia w drodze porozumienia między stronami. Rada Współpracy składa się z jednej strony z członków Rady Unii Europejskiej i członków Komisji Europejskiej, a z drugiej strony — z członków rządu Republiki Azerbejdżanu. Rada Współpracy posiada swój regulamin wewnętrzny¹.

2.3. Planowany akt Rady Współpracy

Rada Współpracy przyjmuje w drodze procedury pisemnej zalecenie w sprawie priorytetów partnerstwa dotyczących partnerstwa i współpracy („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest przełożenie celów zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa² (EPS) na konkretne obszary współpracy. Będzie on miał wpływ na kształt programu regularnego dialogu politycznego i sektorowego.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, które ma zostać zajęte przez Unię Europejską w Radzie Współpracy ustanowionej na mocy Umowy, dotyczące przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan, opiera się na treści zalecenia załączonego do niniejszej decyzji.

Proponowane priorytety partnerstwa są zgodne z celami zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa. Będą one stanowić wytyczne dla wieloletnich programów współpracy finansowej UE z Azerbejdżanem, które zostaną określone w jednolitych ramach wsparcia na lata 2018–2020 i zastąpią plan działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa.

¹ Przyjęty dnia 12 października 1999 r.

² 18.11.2015 JOIN (2015) 50 final.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Współpracy jest organem ustanowionym na mocy umowy, tj. Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony.

Akt, który Rada Współpracy ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt prawny może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów UE, w szczególności na wieloletnie programowanie współpracy finansowej objęte jednolitymi ramami wsparcia. Wynika to z faktu, że w art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego Europejski Instrument Sąsiedztwa⁴ stwierdza się, że w odniesieniu do krajów, w przypadku których istnieją dokumenty określone w art. 3 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia, przyjmuje się wszechstronne wieloletnie jednolite ramy wsparcia zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 236/2014⁵. Takie dokumenty stanowią plany działania lub inne równoważne wspólnie uzgodnione dokumenty, takie jak priorytety partnerstwa.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na mocy art. 218 ust. 9 TFUE zależy w pierwszej kolejności od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

W odniesieniu do planowanego aktu, który zmierza do osiągnięcia wielu celów jednocześnie lub ma kilka elementów składowych, które są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

⁴ Dz.U. L 77 z 15.3.2014.

⁵ ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych, Dz.U. L 77 z 15.3.2014.

prawna decyzji na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi zawierać, wyjątkowo, poszczególne odpowiednie podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy z Azerbejdżanem w ramach umowy o partnerstwie i współpracy oraz zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 37 TUE oraz art. 207 i 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Po przyjęciu aktu Rady Współpracy zostanie on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wspólny wniosek Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony („Umowa”) weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.
- (2) Zgodnie z art. 81 Umowy Rada Współpracy może opracowywać odpowiednie zalecenia dla osiągnięcia celów Umowy.
- (3) Rada Współpracy przyjmie zalecenie w sprawie priorytetów partnerstwa w drodze procedury pisemnej.
- (4) Stanowisko, jakie Unia ma zająć w ramach Rady Współpracy w odniesieniu do przyjęcia priorytetów partnerstwa UE–Azerbejdżan, musi zostać przyjęte przez Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżańską, z drugiej strony opiera się na projekcie zalecenia Rady Współpracy załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela.
Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*